

MINISTER
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Warszawa, 14 lutego 2014 r.

DOI-11-10/BOII-210-772-55-116/12/14

OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 11f ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 687) oraz na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2013, poz. 267), zwanej dalej „*Kpa*”,

Minister Infrastruktury i Rozwoju

zawiadamia, że wydał decyzję z dnia 13 lutego 2014 r., znak: DOI-11-10/BOII-210-772-55-105/12/14, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Warmińsko-Mazurskiego Nr 02/12 z dnia 27 kwietnia 2012 r., znak: IGR-II.7820.2.2012.AB, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi krajowej nr 16 w miejscowości Rapaty na odcinku od km około 116+900 do km około 117+670.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią decyzji w siedzibie Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju w Warszawie, ul. Wspólna 2/4, pok. 1041, I piętro, w godzinach od 9.00 do 15.30 oraz w urzędzie gminy właściwej ze względu na przebieg drogi, tj. w Urzędzie Gminy w Gietrzwałdzie.

Stosownie zaś do treści art. 73 § 1 *Kpa*, strony mogą przeglądać akta przedmiotowej sprawy w siedzibie Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju w Warszawie, ul. Wspólna 2/4, pok. 1041, I piętro, w godzinach od 9.00 do 15.30.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Jakub Lepalczyk
Dyrektor Departamentu Orzecznictwa II

DOI-II-Io/BOII-2Io-772-55- 105 /12/14
NK: 39 222/14

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), zwanej dalej „Kpa”, oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 687), zwanej dalej „specustawą drogową”, po rozpatrzeniu odwołań Pana Antoniego Borkowskiego i Pana Dariusza Groskreuz, od decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego Nr 02/12 z dnia 27 kwietnia 2012 r., znak: IGR-II.7820.2.2012.AB, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi krajowej nr 16 w miejscowości Rapaty na odcinku od km około 116+900 do km około 117+670,

- I. **Uchylam** rys. Nr 2.1 części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu, stanowiącego część projektu budowlanego będącego załącznikiem nr 6 do zaskarżonej decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w zakresie, w jakim dotyczy on działki nr 123/6 (powstałej z podziału działki nr 123/3 z obrębu Rapaty)

i orzekam w tym zakresie, poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, rysunku zamiennego do rysunku Nr 2.1 części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu, w zakresie, w jakim dotyczy on działki nr 123/6 (powstałej z podziału działki nr 123/3 z obrębu Rapaty), który stanowi integralną część niniejszej decyzji jako załącznik nr 1.

- II. **Uchylam** w sentencji zaskarżonej decyzji, w pkt. B, znajdujący się na stronie 2, zapis:

„2) na działkach o ograniczonym sposobie korzystania w związku z przebudową dróg innych kategorii i istniejącej sieci uzbrojenia terenu:

- obręb 14 Rapaty - działki nr: 3115/13 (powstała z podziału 3115/7), 139/7 (powstała z podziału 139/5), 60/4 (powstała z podziału 60/1), 117/16 (powstała z podziału 117/11), 17/7, 121/3, 121/4 gmina Gietrzwałd;

3) na działkach przeznaczonych do czasowego zajęcia w związku z budową parkingu, budową kanalizacji deszczowej oraz przebudową ogrodzenia:

- obręb 14 Rapaty - działki nr: 3115/13 (powstała z podziału 3115/7), 115/10 (powstała z podziału 115/6), 141/2 (powstała z podziału 141); 140/2 (powstała z podziału 140), 139/7 (powstała z podziału 139/5), 3115/11 (powstała z podziału 3115/3), 82/4 (powstała z podziału 82), 125/6 (powstała z podziału 125/2), 123/6 (powstała z podziału 123/3), 122/6 (powstała z podziału 122/4), 122/3, gmina Gietrzwałd”.

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w sentencji decyzji, w miejsce uchylenia, nowego zapisu:

„2) na działkach o ograniczonym sposobie korzystania w związku z przebudową dróg innych kategorii i istniejącej sieci uzbrojenia terenu:

- obręb 14 Rapaty - działki nr: 3115/13 (powstała z podziału 3115/7), 139/7 (powstała z podziału 139/5), 60/4 (powstała z podziału 60/1), 117/16 (powstała z podziału 117/11), 17/7, 121/3, 121/4, 122/6 (powstała z podziału 122/4), 122/3, gmina Gietrzwałd;

3) na działkach, w stosunku do których inwestor przedstawił oświadczenia o prawie do dysponowania nimi na cele budowlane, zajętych czasowo w związku z budową kanalizacji deszczowej oraz przebudową ogrodzenia:

– obręb 14 Rapaty - działki nr: 3115/13 (powstała z podziału 3115/7), 115/10 (powstała z podziału 115/6), 141/2 (powstała z podziału 141); 140/2 (powstała z podziału 140), 139/7 (powstała z podziału 139/5), 3115/11 (powstała z podziału 3115/3), 82/4 (powstała z podziału 82), 125/6 (powstała z podziału 125/2), gmina Gietrzwałd”.

III. **Uchylam** w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronach 3 i 4, zapis stanowiący dotychczasową treść pkt 7 zaskarżonej decyzji,

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w sentencji decyzji, w miejsce uchylenia, nowego zapisu:

„7. Ustalam obowiązek dokonania przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu i dróg innych kategorii oraz ograniczam korzystanie z nieruchomości w celu wykonania ww. czynności dla działek wymienionych w pkt. B.2. Jednocześnie zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, g i h ww. ustawy decyzją niniejszą zezwalam na wykonanie przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu i dróg innej kategorii. Właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości, której dotyczy ograniczenie w korzystaniu, zobowiązany jest udostępnić nieruchomość w celu wykonania robót budowlanych objętych niniejszą decyzją, których szczegółowy zakres wynika z załącznika nr 6 – projektu budowlanego. Do ograniczeń tych mają zastosowanie przepisy art. 124 ust. 4-8 i art. 124a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. u. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.) stosowane odpowiednio.

7a. Odmawiam ustalenia obowiązku dokonania budowy parkingu, w ramach przebudowy drogi gminnej nr 158089 N, na działce nr 123/6 (powstałej z podziału działki nr 123/3), oraz odmawiam określenia ograniczenia w korzystaniu z tej nieruchomości w celu dokonania ww. budowy oraz zezwolenia na wykonanie tego obowiązku.

Zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. f, g i h ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w razie potrzeby inne ustalenia dotyczące obowiązku przebudowy dróg innych kategorii, jak również dotyczące określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji tych obowiązków oraz zezwolenia na ich wykonanie.

Działka nr 123/6 (powstała z podziału działki nr 123/3 z obrębu Rapaty), nie stanowiła drogi gminnej nr 158089 N, w związku z czym mające być na niej wykonane prace w zakresie budowy parkingu nie mogą być zakwalifikowane jako przebudowa drogi innej kategorii. W związku z tym nie jest dopuszczalne zarówno ustalenie obowiązku przebudowy na przedmiotowej działce drogi innej kategorii, jak i ograniczenie w korzystaniu z tej nieruchomości oraz zezwolenie na wykonanie takiego obowiązku.

7b. W oparciu o uzyskane oświadczenia o prawie do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane, inwestor wykona prace polegające na budowie kanalizacji deszczowej oraz przebudowie ogrodzenia na działkach nr: 3115/13 (powstała z podziału 3115/7), 115/10 (powstała z podziału 115/6), 141/2 (powstała z podziału 141); 140/2 (powstała z podziału 140), 139/7 (powstała z podziału 139/5), 3115/11 (powstała z podziału 3115/3), 82/4 (powstała z podziału 82), 125/6 (powstała z podziału 125/2), obręb 14 Rapaty, gmina Gietrzwałd”.

IV. **Uchylam:**

- zaskarżoną decyzję w zakresie, w jakim określa ona linie rozgraniczające teren przedmiotowej inwestycji przedstawione na projekcie zagospodarowania terenu, stanowiącym część projektu budowlanego będącego załącznikiem nr 6, oraz
- w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 2, zapis:

„Linie rozgraniczające teren inwestycji oznaczono w projekcie zagospodarowania terenu, stanowiącym część projektu budowlanego (Załącznik Nr 6)”,

i orzekam w tym zakresie poprzez:

- określenie linii rozgraniczających przedmiotowej inwestycji - oznaczonych linią przerywaną koloru fioletowego - na mapie w skali 1:500 przedstawiającej proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu składającej się z arkuszy nr 1 i 2, stanowiących załączniki nr 2a i 2b do niniejszej decyzji.

V. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 3, zapis stanowiący dotychczasową treść pkt 5 zaskarżonej decyzji,

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w sentencji decyzji, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„5. Zatwierdzenie podziału nieruchomości.”

ZATWIERDZAM PODZIAŁ:

- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00116603/6**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:

działka nr 17/8 na następujące działki:
1. dz. nr 17/9
2. dz. nr 17/10
- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00027064/4**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty**, ark. mapy 1 w skład której wchodzi:

działka nr 20/1 na następujące działki:
1. dz. nr 20/2
2. dz. nr 20/3
- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00028782/0**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty**, ark. mapy 1 w skład której wchodzi:

działka nr 21/2 na następujące działki:
1. dz. nr 21/4
2. dz. nr 21/5
- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00027064/4**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:

działka nr 22/2 na następujące działki:
1. dz. nr 22/3 o pow. 0.0208
2. dz. nr 22/4 o pow. 0.0134
- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00027064/4**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:

działka nr 24/1 na następujące działki:
1. dz. nr 24/3
2. dz. nr 24/4
3. dz. nr 24/5
- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00049956/4**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:

działka nr 60/1 na następujące działki:

1. dz. nr 60/3
2. dz. nr 60/4

- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00017571/8**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:

działka nr 75 na następujące działki:

1. dz. nr 75/2
2. dz. nr 75/3

- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00064720/2**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:

działka nr 76 na następujące działki:

1. dz. nr 76/2
2. dz. nr 76/3

- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00049956/4**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:

działka nr 76/1 na następujące działki:

1. dz. nr 76/4
2. dz. nr 76/5

- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00017571/8**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:

działka nr 77 na następujące działki:

1. dz. nr 77/1
2. dz. nr 77/2

- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00017571/8**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:

działka nr 78 na następujące działki:

1. dz. nr 78/1
2. dz. nr 78/2

- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00130598/1**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:

działka nr 80/2 na następujące działki:

1. dz. nr 80/4
2. dz. nr 80/5

- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00119631/2**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:

działka nr 81 na następujące działki:

1. dz. nr 81/2
2. dz. nr 81/3
3. dz. nr 81/4

- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00017374/7**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:

działka nr 82 na następujące działki:

1. dz. nr 82/1
2. dz. nr 82/2
3. dz. nr 82/3
4. dz. nr 82/4

- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00056249/7**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:
 - działka nr 115/6 na następujące działki:
 1. dz. nr 115/9
 2. dz. nr 115/10
- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00123132/5**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:
 - działka nr 117/11 na następujące działki:
 1. dz. nr 117/15
 2. dz. nr 117/16
- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00049956/4**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:
 - działka nr 122/4 na następujące działki:
 1. dz. nr 122/5
 2. dz. nr 122/6
- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00143049/2**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:
 - działka nr 123/3 na następujące działki:
 1. dz. nr 123/5
 2. dz. nr 123/6
- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00064263/8**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:
 - działka nr 125/2 na następujące działki:
 1. dz. nr 125/5
 2. dz. nr 125/6
- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00060571/4**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:
 - działka nr 139/5 na następujące działki:
 1. dz. nr 139/6
 2. dz. nr 139/7
- nieruchomości nieujawnionej w księdze wieczystej – **KW BRAK**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:
 - działka nr 140 na następujące działki:
 1. dz. nr 140/1
 2. dz. nr 140/2
- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00024464/7**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:
 - działka nr 141 na następujące działki:
 1. dz. nr 141/1
 2. dz. nr 141/2
- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00049956/4**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:

działka nr 148 na następujące działki:

1. dz. nr 148/1
2. dz. nr 148/2

- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00063852/9**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:

działka nr 149/1 na następujące działki:

1. dz. nr 149/3
2. dz. nr 149/4

- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00086293/9**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:

działka nr 3115/3 na następujące działki:

1. dz. nr 3115/10
2. dz. nr 3115/11

- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00082338/9**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:

działka nr 3115/7 na następujące działki:

1. dz. nr 3115/12
2. dz. nr 3115/13

- nieruchomości ujawnionej w KW **OL10/00085900/1**, położonej w **gminie Gietrzwałd obręb 14 Rapaty** ark. mapy 1, w skład której wchodzi:

działka nr 3115/9 na następujące działki:

1. dz. nr 3115/14
2. dz. nr 3115/15

Mapy z projektami podziału nieruchomości stanowią załącznik Nr 2 do niniejszej decyzji”.

VI. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronach 1 i 2, zapis stanowiący dotychczasową treść pkt A zaskarżonej decyzji,

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w sentencji decyzji, w miejsce uchylenia, nowego zapisu:

- „**A. Decyzji nadaję rygor natychmiastowej wykonalności.**

Działając na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 687), określam termin wydania nieruchomości na 120 dzień od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

Jednocześnie, działając na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, nadaję niniejszej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Wobec powyższego, decyzja niniejsza:

- zobowiązuje do niezwłocznego wydania nieruchomości,
- uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi,
- uprawnia do rozpoczęcia robót budowlanych.”

VII. Uchylam:

- załącznik nr 1 stanowiący zatwierdzenie projektu podziału,
- załącznik nr 3 stanowiący wykaz działek,
- załącznik nr 4 stanowiący wykaz działek z ograniczonym sposobem korzystania,
- załącznik nr 5 stanowiący materiały do wniosku, oraz
- w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 4, zapis:

„10. Integralną częścią niniejszej decyzji są ZAŁĄCZNIKI Nr 1, 2, 3, 4, 5, 6”.

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w sentencji decyzji, w miejsce uchylenia, nowego zapisu:

„10. Integralną częścią niniejszej decyzji są ZAŁĄCZNIKI Nr 2 i 6”.

VIII. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 31 stycznia 2012 r., znak: GDDKiA-O/OL-P2/ŁK/4100-16/Rapaty/2/12, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Romana Grzelkę, Zastępcę Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Olsztynie, zwany dalej „*investorem*”, wystąpił do Wojewody Warmińsko-Mazurskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania: „Rozbudowa drogi krajowej nr 16 w miejscowości Rapaty na odcinku od km około 116+900 do km około 117+670”.

Investor wniósł także o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. W uzasadnieniu powyższego wniosku wskazano, iż rozbudowa drogi krajowej nr 16 w miejscowości Rapaty ma na celu poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego a jej pilna realizacja jest niezbędna ze względu na ochronę życia i zdrowia ludzkiego. Budowa nowych i przebudowa istniejących ciągów pieszych w znacznym stopniu wpłynie na zmniejszenie ryzyka wypadku z udziałem pieszych z uwagi na odseparowanie ruchu pieszego i kołowego. Natomiast budowa zatok autobusowych umożliwi płynne i bezpieczne wyłączenie i włączenie się do ruchu jednostek transportu publicznego.

Ponadto realizacja przedmiotowej inwestycji przyczyni się do poprawy komfortu życia mieszkańców, który w chwili obecnej jest zakłócony poprzez zły stan techniczny nawierzchni w połączeniu z dużym natężeniem ruchu.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski pismem z dnia 14 marca 2012 r., znak: IGR-II.7820.2.2012.AB, zawiadomił wnioskodawcę oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych ww. wnioskiem o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji. Pozostałe strony zostały zawiadomione o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczeń w Warmińsko-Mazurskim Urzędzie Wojewódzkim w Olsztynie, w Urzędzie Gminy w Gietrzwałdzie, a także na stronie internetowej tej gminy. Ponadto obwieszczenie o wszczęciu ww. postępowania opublikowano w prasie lokalnej – „Gazeta Olsztyńska”, wydanie z dnia 21 marca 2012 r.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, działając na podstawie art. 11a ust. 1, art. 11f ust. 1, art. 12 ust. 1-4, 4c, 4d, 4e i 6, art. 16 ust. 2, art. 17 ust. 1, 3, 4, 4a, 4b, art. 20 ust. 3, art. 23 oraz art. 32 ust. 1 *specustawy drogowej*, art. 95 pkt 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.), art. 28, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 4, art. 36 i art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz. 1409), zwanej dalej „*ustawą Prawo budowlane*”, w zawiązku z art.

38 i art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.), oraz na podstawie art. 104 *Kpa*, Wojewoda Warmińsko-Mazurski wydał w dniu 27 kwietnia 2012 r. decyzję Nr 02/12, znak: IGR-II.7820.2.2012.AB, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi krajowej nr 16 w miejscowości Rapaty na odcinku od km około 116+900 do km około 117+670, zwaną dalej „decyzją Wojewody Warmińsko-Mazurskiego”, nadając jej jednocześnie rygor natychmiastowej wykonalności.

Od *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* odwołania do Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, wnieśli: Pan Antoni Borkowski (pismo z dnia 14 maja 2012 r. nadane w placówce pocztowej w dniu 16 maja 2012 r.), oraz Pan Dariusz Groskreuz (pismo z dnia 14 maja 2012 r. nadane w placówce pocztowej w dniu 19 maja 2012 r.).

Pan Antoni Borkowski w odwołaniu oraz w uzupełniających je pismach z dnia 17 lipca, 4 sierpnia oraz 13 października 2012 r. podniósł, iż *inwestor* z niezrozumiałych dla niego powodów, poprzez ustawienie w 2009 r. barier typu U-12 w obrębie dzierżawionej przez niego działki nr 120/2 doprowadził do likwidacji znajdującego się na tej działce parkingu wykonanego przez skarżącego. Rzeczony parking służył klientom prowadzonej przez skarżącego działalności gospodarczej. Powyższe doprowadziło do wymiernych strat finansowych, poprzez ograniczenie prowadzenia ww. działalności gospodarczej.

Ponadto skarżący nie zgodził się na ustawienie w ramach przedmiotowej inwestycji drogowej barier typu U-12 w obrębie jego działek nr 121/4 i 121/3, gdyż utrudni to dostęp do tej nieruchomości na której prowadzi działalność gospodarczą i sprostuje wiele poważnych zagrożeń i wywoła spowolnienie ruchu.

Skarżący zaznaczył, iż projektowane usytuowanie zjazdu do jego nieruchomości oraz likwidacja znajdującego się w jej obrębie parkingu uniemożliwi skuteczne zaopatrzenie znajdującej się na niej firmy przez dostawców towarów i usług, co może doprowadzić do likwidacji prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

Skarżący wskazał również, iż wykonanie 5-metrowego zjazdu na jego nieruchomość odpowiada parametrom zjazdu indywidualnego. Natomiast ze względu, iż skarżący prowadzi działalność gospodarczą to powinien mieć wykonany zjazd o parametrach zjazdu publicznego.

Dodatkowo skarżący podniósł, iż rozpoczęto roboty budowlane bez ostatecznej decyzji organu II instancji, co jego zdaniem świadczy o naruszeniu art. 36 *Kpa*. Skarżący wskazał, iż roboty budowlane na jego nieruchomościach są prowadzone bez jego zgody, gdyż do tej pory nie uregulowano kwestii własnościowych związanych z tym nieruchomościami w zakresie ich przejścia na własność Skarbu Państwa oraz wypłaty odszkodowania.

Ponadto skarżący wskazał, iż organ I instancji w uzasadnieniu *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* nie odniósł się do jego uwag i wniosków zgłaszanych w trakcie prowadzonego postępowania. Co więcej, według skarżącego, konsultacje społeczne dotyczące przedmiotowej inwestycji drogowej były przeprowadzone nierzetelnie, co doprowadziło do tego, iż w projekcie budowlanym nie uwzględniono zgłaszanych przez niego uwag i wniosków.

W piśmie z dnia 6 grudnia 2013 r. skarżący poinformował organ odwoławczy, iż w związku z wyczerpaniem możliwości administracyjnego załatwienia kwestii odszkodowawczych za poniesione szkody w budynku usługowo-handlowym znajdującym się na nieruchomościach objętych zakresem przedmiotowej inwestycji drogowej skierował zawiadomienie do Prokuratury Rejonowej w Olsztynie w celu wszczęcia postępowania wobec Pana Mirosława Nicewicza Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Olsztynie, który według niego odpowiada za wyrządzone szkody.

Pan Dariusz Groskreuz w odwołaniu oraz w uzupełniającym je piśmie z dnia 6 sierpnia 2013 r. wskazał, iż w uzasadnieniu *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego*, organ I instancji nie odniósł się do wszystkich jego uwag i wniosków zgłoszonych w trakcie trwania postępowania. Argumentując swoje stanowisko skarżący podniósł, iż swoje zastrzeżenia wobec przedmiotowej inwestycji drogowej zgłosił Wojewodzie Warmińsko-Mazurskiemu w piśmie z dnia 26 marca 2012 r. na które nie otrzymał odpowiedzi.

Wobec powyższego, skarżący nie wyraził zgody na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej w obszarze należących do niego nieruchomości, gdyż konsultacje społeczne dotyczące ww. inwestycji drogowej były nierzetelne i niemerytoryczne. Zdaniem skarżącego odpowiednie organy nie przedstawiły w sposób szczegółowy i rzeczowy zakresu przedmiotowej inwestycji drogowej oraz warunków odszkodowania za poniesione straty.

Opisane powyżej odwołania wniesiono w terminie.

Organ odwoławczy zważył, co następuje

W tym miejscu należy poinformować, że na mocy § 1 ust. 1 oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju oraz zniesienia Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1390), z dniem 27 listopada 2013 r. utworzone zostało Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju w drodze przekształcenia dotychczasowego Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, oraz zniesione zostało Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

W myśl § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Rozwoju (Dz. U. z 2013 r., poz. 1391) organ ten kieruje działem administracji rządowej budownictwo, lokalne planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo.

Zgodnie zaś z art. 11g ust. 1 pkt 2 *specustawy drogowej*, minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa jest organem wyższego stopnia, do którego służy odwołanie od wydanej przez wojewodę decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

W związku z powyższym, organem właściwym do rozpatrzenia odwołań Pana Antoniego Borkowskiego i Pana Dariusza Groskreuz od *decyzji Wojewody Warmińsko – Mazurskiego*, jest obecnie Minister Infrastruktury i Rozwoju, zwany dalej „*Ministrem*”.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych.

Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezspornie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 *Kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *Kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

Minister, w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego, rozpatrzył ponownie wniosek *inwestora* o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez organ pierwszej instancji, zbadał prawidłowość przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji postępowania i wydanej *decyzji Wojewody Warmińsko - Mazurskiego*, oraz rozpatrzył zarzuty zawarte w odwołaniach.

Zgodnie z art. 11a ust. 1 *specustawy drogowej*, z wnioskiem do Wojewody Warmińsko-Mazurskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji wystąpił w dniu 31 stycznia 2012 r. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Romana Grzelkę Zastępcę Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Olsztynie.

Przed złożeniem wniosku *inwestor*, zgodnie z art. 11b ust. 1 *specustawy drogowej*, uzyskał następujące opinie:

- Zarządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego, wyrażoną w postanowieniu z dnia 15 marca 2010 r., znak: W-MBPP-P1R-7332-05-BS/11,
- Zarządu Powiatu w Olsztynie z dnia 8 marca 2011 r., znak: GGN.I.7015/2/2011,
- Wójta Gminy Giętrzwald z dnia 18 marca 2011 r., znak: ZPI-I.7012.4.201.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 4 *specustawy drogowej*, do wniosku załączono mapę w skali 1:500, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto dołączono analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziału nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 5 *specustawy drogowej*, do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej *inwestor* dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 *ustawy Prawo budowlane*. Zgodnie z art. 20 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane*, do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Przedmiotowy projekt budowlany jest zgodny z decyzją Wójta Gminy Giętrzwald Nr 2 DŚ/10 z dnia 19 maja 2010 r., znak: B.7624-1/10, o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia drogowego, zwaną dalej „*decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*”.

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez *inwestora* projektu budowlanego, *Minister* stwierdził, że jest on zgodny z art. 34 ust. 2 i ust. 3 *ustawy Prawo budowlane* oraz z rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2012 r., poz. 462).

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 8 *specustawy drogowej*, *inwestor* załączył do wniosku także opinie:

- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku, wyrażoną w postanowieniu z dnia 31 marca 2011 r., znak: ZGPW/834/3117/2011/EL,
- Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 8 marca 2011 r., znak: IZAR9(jn)-423/28/11.

Co do pozostałych opinii, wskazanych w art. 11d ust. 1 pkt 8 *specustawy drogowej*, należy zauważyć, iż *inwestor* nie miał obowiązku ich przedkładania, gdyż w obszarze projektowanej inwestycji nie znajdują się tereny, z których istnieniem ustawodawca wiąże skutek uzyskania stosownych uzgodnień. Planowana inwestycja zlokalizowana jest poza pasem technicznym i ochronnym morskich portów i przystani, nie znajduje się w obszarze miejscowości uzdrowiskowych, terenów górniczych, gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, ani też terenów kolejowych co powoduje, że w przedmiotowej sprawie nie są wymagane opinie dyrektora właściwego urzędu morskiego, ministra właściwego do spraw zdrowia, właściwego organu nadzoru górniczego, dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych, oraz właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 9 *specustawy drogowej*, do wniosku *inwestor* dołączył również wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne:

- *decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach*,
- decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 20 lipca 2010 r., znak: GŚ.I/IV.6223/23/4574/2010, udzielającą pozwolenia wodno-prawnego na odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z przebudowanej drogi krajowej Nr 16 w Rapatach, gm. Giętrzwald na odcinku od km 116+900 do km 117+670 oraz decyzję Starosty Olsztyńskiego z dnia 10 sierpnia 2011 r., znak: GŚ.IV.6341.37.2011, zmieniającą ww. decyzję z dnia 20 lipca 2010 r., znak: GŚ.I/IV.6223/23/4574/2010.

Analizując złożony przez *inwestora* wniosek z dnia 31 stycznia 2012 r., *Minister* uznał, że wniosek ten zawiera elementy wskazane w art. 11b oraz art. 11d ust. 1 *specustawy drogowej*.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu drugiej instancji Wojewoda Warmińsko-Mazurski prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania wniosków, uwag i zastrzeżeń, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski, zgodnie z dyspozycją art. 11d ust. 5 *specustawy drogowej*, pismem z dnia 14 marca 2013 r., znak: IGR-II.7820.2.2012.AB, zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji wnioskodawcę oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości wskazanych we wniosku, wysyłając zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim, w urzędzie gminy właściwej ze względu na przebieg drogi oraz na stronie internetowej tej gminy, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wszczęciu przedmiotowego postępowania:

- w Warmińsko-Mazurskim Urzędzie Wojewódzkim w Olsztynie w dniach od 14 do 29 marca 2012 r.,
- w Urzędzie Gminy w Giętrwałdzie od dnia 20 marca 2012 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
- w prasie lokalnej – Gazeta Olsztyńska wydanie z dnia 21 marca 2012 r.

W przedmiotowym obwieszczeniu organ pierwszej instancji poinformował strony o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji oraz o możliwości składania uwag i wniosków.

W toku postępowania przed Wojewodą Warmińsko-Mazurskim strony postępowania wniosły zastrzeżenia i wnioski, które organ pierwszej instancji przesłał *inwestorowi* w celu zajęcia stanowiska, a ten ustosunkował się do zagadnień poruszonych przez strony postępowania.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Warmińsko-Mazurski wydał w dniu 27 kwietnia 2012 r. decyzję Nr 02/12 o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. Nadając przedmiotowej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności Wojewoda Małopolski podzielił argumenty przedstawione przez *inwestora* we wniosku z dnia 31 stycznia 2012 r.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*, Wojewoda Warmińsko-Mazurski doręczył ww. decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim oraz w urzędzie gminy właściwej ze względu na przebieg drogi, na stronie internetowej tej gminy, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wydaniu przedmiotowej decyzji:

- w Warmińsko-Mazurskim Urzędzie Wojewódzkim w Olsztynie w dniach od 7 do 22 maja 2012 r.,
- w Urzędzie Gminy w Giętrwałdzie w dniach od 9 maja do 11 czerwca 2012 r., oraz na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
- w prasie lokalnej – Gazeta Olsztyńska wydanie z dnia 10 maja 2012 r.

Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych *decyzją Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* organ pierwszej instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości.

W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 11f ust. 4 *specustawy drogowej*, informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Analizując powyższą *decyzję Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, że kontrolowana decyzja czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 *specustawy drogowej*, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Decyzja zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, określenie linii rozgraniczających teren inwestycji (mapa w skali 1:500 przedstawiająca proponowany przebieg drogi oraz linie rozgraniczające teren, stanowiąca graficzną część Projektu Zagospodarowania Terenu, będącego częścią projektu budowlanego, stanowiącego integralną część decyzji). Decyzja zawiera także zatwierdzenie podziału nieruchomości (załącznik nr 1 do decyzji oraz mapy z projektami podziałów nieruchomości w skali 1:500 wraz z wykazami zmian gruntowych, stanowiące załącznik nr 2 do decyzji, będące jej integralną częścią).

Ponadto, na mocy przedmiotowej decyzji, zatwierdzono projekt budowlany, stanowiący załącznik nr 6 do decyzji, będący jej integralną częścią. W decyzji określono także nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa, nałożono na *inwestora* obowiązek przebudowy dróg innej kategorii oraz istniejącej sieci uzbrojenia terenu, jak również określono warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej, a także określono wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ II instancji stwierdził, iż wydana decyzja wymaga dokonania korekty merytorycznej – reformacyjnej.

Należy zauważyć, iż przepisy art. 138 § 1 pkt 2 *Kpa* umożliwiają organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

Analizując zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, w tym zatwierdzony projekt budowlany przedmiotowej inwestycji drogowej, *Minister* dostrzegł, iż w ramach przedmiotowej inwestycji drogowej przewidziana jest budowa parkingu na terenie działek nr 123/6 (powstałej z podziału działki nr 123/3), 122/3 i 122/6 (powstałej z podziału działki nr 122/4), przeznaczonych do czasowego zajęcia w związku z tą budową.

W piśmie z dnia 13 grudnia 2012 r., znak: GDDKiA-O/OL-P2/ŁK/4100-16/Rapaty/2.28/12, *inwestor* wskazał, iż parking przewidziany do budowy w ramach przedmiotowej inwestycji drogowej na terenie działek nr 123/6 (powstałej z podziału działki nr 123/3), 122/3 i 122/6 (powstałej z podziału działki nr 122/4) realizowany jest w ramach przebudowy drogi gminnej nr 158089 N.

Wobec powyższego organ odwoławczy pismem z dnia 29 stycznia 2013 r., znak: BOII-2ło-772-55-118/12/13, wezwał Wójta Gminy Gietrzwałd do wyjaśnienia, czy działki nr 123/3, 122/3 i 122/4 z obrębu 14 Rapaty, w okresie przed wydaniem *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* zajęte były pod drogę gminną nr 158089 N, a jeśli tak to do przedstawienia dowodów potwierdzających tę okoliczność.

W odpowiedzi na ww. wezwanie, Wójt Gminy Gietrzwałd w piśmie z dnia 8 lutego 2013 r. wskazał, iż ww. działki zajęte były pod drogę gminną nr 158089 N, jako dowody załączając kopię mapy ewidencyjnej i uchwały Rady Gminy Gietrzwałd nr XXV/233/05 z dnia 28 kwietnia 2005 r., w sprawie zaliczenia dróg do kategorii dróg gminnych oraz wypis z rejestru gruntów z dnia 6 lutego 2013 r.

Jednakże stwierdzić należy, że w ust. 6 ww. uchwały Rady Gminy Gietrzwałd działka nr 123/3 nie została wymieniona pośród nieruchomości zaliczonych do kategorii dróg gminnych w miejscowości Rapaty. Zgodnie zaś z wypisem z rejestru gruntów z dnia 6 lutego 2013 r., działka nr 123/3 z obrębu 14 – Rapaty została sklasyfikowana wyłącznie jako grunty orne.

Mając na uwadze powyższe rozbieżności, pismem z dnia 19 lutego 2013 r., znak: BOII-2ło-772-55-269/12/13, organ odwoławczy wezwał ponownie Wójta Gminy Gietrzwałd do przedstawienia dowodów jednoznacznie potwierdzających, iż ww. działka nr 123/3 z obrębu Rapaty, w okresie przed wydaniem kontrolowanej *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* zajęta była pod przedmiotową drogę gminną.

W piśmie z dnia 27 lutego 2013 r., znak: ZPI-I.7021.11.2013, Wójt Gminy Gietrzwałd wyjaśnił jedynie, iż przedmiotowa nieruchomość zajęta była pod drogę gminną nr 158089 N i funkcjonowała jako działka drogowa, jednocześnie nie przedstawiając żadnych dowodów potwierdzających tę okoliczność.

Uznać zatem należy, iż działka nr 123/6 (powstała z podziału działki nr 123/3 z obrębem Rapaty), przeznaczona pod budowę parkingu w ramach przebudowy drogi gminnej nr 158089 N, w okresie przed wydaniem *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* nie była zajęta pod tą drogą gminną (nie stanowiła pasa drogowego drogi gminnej).

W tym miejscu wskazać także należy, iż zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 7a *ustawy Prawo budowlane*, przez przebudowę drogi należy rozumieć wykonywanie robót budowlanych, w wyniku których następuje zmiana charakterystycznych parametrów drogi w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego.

W konsekwencji uznać należy, iż zakresem ww. decyzji organu I instancji, o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, w tym zatwierdzonego nią projektu budowlanego, nie powinna zostać objęta działka nr 123/6 (powstała z podziału działki nr 123/3 z obrębem Rapaty).

Pismem z dnia 9 kwietnia 2013 r., znak: BOII-2ł0-772-55-499/12, organ odwoławczy wezwał *inwestora* do wypowiedzenia się, czy zamierzenie budowlane objęte przedmiotową decyzją będzie mogło samodzielnie funkcjonować bez działki nr 123/6 (powstała z podziału działki nr 123/3 z obrębem Rapaty). W przypadku zaś odpowiedzi twierdzącej, do przedłożenia organowi odwoławczemu stosownej dokumentacji projektowej.

W piśmie z dnia 22 kwietnia 2013 r., znak: GDDKiA-O/OL-P2/ŁK/4100-16/Rapaty/1.2/13, *inwestor* wskazał, iż zamierzenie budowlane objęte *decyzją Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* mogłoby samodzielnie funkcjonować bez działki nr 123/6 (powstała z podziału działki nr 123/3 z obrębem Rapaty), przekazując przy piśmie z dnia 8 sierpnia 2013 r., znak: GDDKiA-O/OL-P2/ŁK/4100-16/Rapaty/1.5/13, zamienną dokumentację projektową.

W konsekwencji, *Minister* w pkt I niniejszej decyzji, uchylił rys. Nr 2.1. części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu, stanowiącego integralną część zaskarżonej *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* w zakresie, w jakim dotyczy on działki nr 123/6 (powstała z podziału działki nr 123/3 z obrębem Rapaty) i orzekł w tym zakresie, poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia rysunku zamiennego do rysunku Nr 2.1 części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu, w zakresie, w jakim dotyczy on działki nr 123/6 (powstała z podziału działki nr 123/3 z obrębem Rapaty), który stanowi integralną część niniejszej decyzji jako załącznik nr 1.

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy w pkt II niniejszej decyzji dokonał również odpowiednich zmian w pkt B2 i B3 *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego*. Powyższe zmiany polegają na tym, iż działki nr 122/3 i 122/6 (powstała z podziału działki nr 122/4), przewidziane do budowy parkingu w ramach przebudowy drogi gminnej nr 158089 N, które dotychczas znajdowały się w pkt B3 *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego*, w którym wymieniono działki przeznaczone do czasowego zajęcia w związku z budową parkingu, budową kanalizacji deszczowej oraz przebudową ogrodzenia, powinny znaleźć się w pkt B2 decyzji, gdzie organ I instancji określił działki o ograniczonym sposobie korzystania w związku z przebudową dróg innej kategorii i istniejącej sieci uzbrojenia terenu.

W tym miejscu podnieść także należy, iż zgodnie z art. 11f pkt 8e i f *specustawy drogowej* decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji zawiera w razie potrzeby m.in. ustalenia dotyczące obowiązku dokonania przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu lub przebudowy dróg innej kategorii. Natomiast zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8g i h decyzja może zawierać określenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji tych obowiązków oraz zezwolenie na ich wykonanie.

Powyższy przepis w sposób jasny i czytelny określa katalog sytuacji, w których może zostać ustanowione ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości.

W zakresie obowiązków, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 8e i 8f *specustawy drogowej* nie mieści się budowa kanalizacji deszczowej oraz przebudowa ogrodzenia na działkach wymienionych w pkt B3 *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego*. Powyższych prac nie można bowiem zakwalifikować jako przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu, ani też jako przebudowy dróg innej kategorii.

Zgodnie bowiem z art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - *Prawo geodezyjne i kartograficzne* (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287, z późn. zm.), przez sieci uzbrojenia terenu rozumie się wszelkiego

rodzaju nadziemne, naziemne i podziemne przewody i urządzenia: wodociągowe, kanalizacyjne, gazowe, ciepłe, telekomunikacyjne, elektroenergetyczne i inne, z wyłączeniem urządzeń melioracji szczegółowych, a także podziemne budowle, jak: tunele, przejścia, parkingi, zbiorniki itp.

Powyższe oznacza, iż niedopuszczalne było określenie w decyzji organu I instancji, iż działki nr 3115/13 (powstała z podziału 3115/7), 115/10 (powstała z podziału 115/6), 141/2 (powstała z podziału 141); 140/2 (powstała z podziału 140), 139/7 (powstała z podziału 139/5), 3115/11 (powstała z podziału 3115/3), 82/4 (powstała z podziału 82), 125/6 (powstała z podziału 125/2), obręb 14 Rapaty, gmina Gietrzwałd, podlegają ograniczeniom, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 8e i 8f *specustawy drogowej*.

Zgodnie z art. 11i ust. 1 *specustawy drogowej*, w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy *ustawy Prawo budowlane*.

Inwestor przy wniosku o wydanie *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* przedłożył, zgodnie z art. 33 ust. 2 pkt 2 *ustawy Prawo budowlane* oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania na cele budowlane nieruchomościami przeznaczonymi do budowy kanalizacji deszczowej i przebudowy ogrodzenia.

W związku z powyższym *Minister*, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *Kpa*, w punkcie III niniejszej decyzji uchylił zapis znajdujący w pkt 7 *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego*, dotyczący wskazania nieruchomości, co do których przewidziano obowiązek przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu w zakresie działek wymienionych w pkt B3 decyzji, tj. przeznaczonych pod budowę kanalizacji deszczowej oraz przebudowę ogrodzenia, orzekając w tym zakresie o ustaleniu, w miejsce uchylenia odpowiednich zapisów nieuwzględniających objęcie ww. nieruchomości obowiązkiem przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu a także zezwoleniem na wykonanie ww. obowiązków, z racji faktu, iż na tych działkach nie jest przewidziana przebudowa sieci uzbrojenia terenu i dróg innej kategorii.

Jednocześnie mając na uwadze okoliczność, iż dla działek, na których jest przewidziana budowa kanalizacji deszczowej i przestawienie ogrodzenia, wymienionych w pkt B3 decyzji *inwestor* uzyskał prawo dysponowania nieruchomością na cele budowlane, w sentencji *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* konieczne było wymiennie tych nieruchomości, jako działek dla których *inwestor* uzyskał oświadczenia o prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane dla wykonania ww. prac.

Co zaś się tyczy działki nr 123/6 (powstała z podziału działki nr 123/3 z obrębu Rapaty), która jak już to zostało wyjaśnione, nie powinna zostać objęta budową parkingu w ramach przebudowy drogi gminnej nr 158089 N, organ odwoławczy, również w pkt III sentencji niniejszej decyzji, odmówił ustalenia obowiązku dokonania budowy parkingu na działce nr 123/6 (powstałej z podziału działki nr 123/3), w ramach przebudowy drogi gminnej, odmówił określenia ograniczenia w korzystaniu z tej nieruchomości w celu dokonania ww. przebudowy oraz odmówił zezwolenia na wykonanie tego obowiązku

Ponadto, po dokonaniu analizy akt sprawy *Minister* stwierdził, że co prawda zgodnie z wnioskiem *inwestora* działki nr 110/3 i 110/5 z obrębu Rapaty, stanowiące istniejący pas drogowy drogi krajowej nr 16 zostały w całości przeznaczone pod przedmiotową inwestycję drogową, to jednak z projektu budowlanego zatwierdzonego ww. decyzją wynika, iż przedmiotowe zamierzenie budowlane obejmuje jedynie ich część.

W związku z powyższym, pismem z dnia 31 lipca 2013 r., znak: BOII-2ło-772-55-1103/12/13, organ odwoławczy wezwał *inwestora* do przedstawienia mapy z liniami rozgraniczającymi teren inwestycji uwzględniającej przeprowadzenie tych linii przez teren ww. działek oraz z map z projektami podziału rzeczonych działek sporządzonych z uwzględnieniem tych linii.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie, w piśmie z dnia 28 sierpnia 2013 r., znak: GDDKiA-O/OL-P2/ŁK/4100-16/Rapaty/1.5.1/13 *inwestor* wskazał, iż w jego ocenie nie jest konieczny podział ww. nieruchomości ze względu na fakt, iż stanowią one drogę krajową nr 16 i są własnością Skarbu Państwa, a co za tym idzie podział ich jest zbędny, jednocześnie przy piśmie tym przekładając 4 egzemplarze mapy określającej linie rozgraniczające teren inwestycji. Rzeczone działki objęte są na

przedmiotowych mapach liniami rozgraniczającymi w takim zakresie, w jakimi będą prowadzone na nich roboty budowlane, z uwzględnieniem jednoznacznego wskazania początku i końca zakresu opracowania (oznaczonego inną linią niż linia rozgraniczająca teren inwestycji, co skutkuje tym, iż nie następuje zmiana stanu prawnego tych nieruchomości i pozostają one własnością Skarbu Państwa).

Ponadto *Minister* zauważył, że w pkt 6 *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* wskazano, iż linie rozgraniczające teren przedmiotowej inwestycji drogowej określone zostały w projekcie zagospodarowania terenu, będącego elementem projektu budowlanego.

W ocenie *Ministra* za prawidłowe należy uznać ustalenie linii rozgraniczających teren inwestycji na mapie, o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*.

Świadczyć o tym wydaje się fakt, iż zarówno w przepisie określającym załączniki do wniosku, jak i wskazującym elementy decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, ustawodawca wymienił jako odrębne elementy - mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi (art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*) i cztery egzemplarze projektu budowlanego (art. 11d ust. 1 pkt 5 *specustawy drogowej*), oraz określenie linii rozgraniczających teren (art. 11f ust. 1 pkt 2 *specustawy drogowej*) i zatwierdzenie projektu budowlanego (art. 11f ust. 1 pkt 7 *specustawy drogowej*).

W związku z powyższym *Minister*, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, w punkcie IV niniejszej decyzji uchylił zaskarżoną decyzję w zakresie, w jakim określała ona linie rozgraniczające teren przedmiotowej inwestycji w projekcie budowlanym oraz znajdujący się na stronie 2, zapis stanowiący o tym, na jakich załącznikach mapowych określone zostały linie rozgraniczające inwestycji, i orzekł poprzez określenie linii rozgraniczających przedmiotowej inwestycji (oznaczonych linią przerywaną koloru fioletowego) na mapie w skali 1:500 przedstawiającej proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu z uwzględnieniem jednoznacznego wskazania początku i końca zakresu opracowania, składającej się z 2 arkuszy nr 1 i 2, oraz zatwierdzenie wskazanej mapy jako załączniki nr 2a i 2b do niniejszej decyzji.

Analizując dalej *decyzję Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* *Minister* zauważył, iż w pkt 5 na stronie 3 zaskarżonego rozstrzygnięcia organ I instancji orzekł o zatwierdzeniu projektu podziału nieruchomości w załączniku nr 1, stanowiącym integralną część *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego*.

Wskazać należy, iż zwrot „zatwierdzam projekt podziału nieruchomości” jest nieprawidłowy, bowiem, zgodnie z art. 11f ust 1 pkt 5 *specustawy drogowej*, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności zatwierdzenie podziału nieruchomości, a nie zatwierdzenie projektu podziału nieruchomości.

Przede wszystkim jednak należy stwierdzić, iż zatwierdzenie podziału nieruchomości powinno nastąpić w sentencji decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, a nie jedynie w załączniku będącym jej integralną częścią. Załącznikami do decyzji są z pewnością mapy z projektami podziałów nieruchomości, nie zaś samo rozstrzygnięcie w zakresie zatwierdzenia podziałów. Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zastępuje decyzję o zatwierdzeniu podziału nieruchomości w ten sposób, iż w orzeczniczej części decyzji zawarte jest rozstrzygnięcie dotyczące zatwierdzenia podziału (M. Wolanin Ustawa o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Komentarz. Warszawa 2010).

Ponadto, analizując *decyzję Wojewody Warmińsko-Mazurskiego*, organ odwoławczy dostrzegł, iż Wojewoda Warmińsko-Mazurski w pkt 10 zatwierdził jako załączniki do swojego rozstrzygnięcia wykaz działek przeznaczonych pod rozbudowę pasu drogowego (załącznik nr 3), wykaz działek z ograniczonym sposobem korzystania (załącznik nr 4) oraz materiały do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej (załącznik nr 5). Powyższe potwierdził również zapisem na stronie 8 kontrolowanego rozstrzygnięcia.

Podkreślić należy, iż *specustawa drogowa* w swoich zapisach nie przewiduje, aby wykaz działek przeznaczonych pod rozbudowę pasu drogowego, wykaz działek z ograniczonym sposobem korzystania oraz materiały do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowiły załącznik do decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

W związku z powyższym organ odwoławczy, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, w punkcie V niniejszej decyzji uchylił zapis stanowiący dotychczasową treść pkt 5 decyzji, orzekając w tym zakresie o zatwierdzeniu podziału nieruchomości niezbędnych dla realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej, przedstawionego na mapach z projektem podziału nieruchomości, stanowiących załącznik nr 2 do *decyzji Wojewody Warmińsko – Mazurskiego*, a w pkt VII niniejszej decyzji uchylił załączniki nr 1, 3, 4 i 5 do *decyzji Wojewody Warmińsko – Mazurskiego* oraz pkt 10 skarżonej, gdzie organ I instancji zawarł zapis stanowiący, iż zatwierdzenie podziału nieruchomości, wykaz działek przeznaczonych pod rozbudowę pasu drogowego, wykaz działek z ograniczonym sposobem korzystania oraz materiały do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowią odpowiednio załącznik nr 1, 3, 4 i 5 do skarżonej decyzji, ustalając w to miejsce nowy zapis stanowiący o tym, iż integralną część *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* stanowi załącznik nr 2 (Mapy z projektem podziału nieruchomości) oraz nr 6 (Projekt budowlany).

Ponadto analizując zaskarżoną *decyzję Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* pod kątem spełnienia warunku określonego w art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej Minister* stwierdził, iż zaskarżone rozstrzygnięcie, w pkt A znajdującym się na stronie 1 i 2, w sposób nieprawidłowy określa termin wydania nieruchomości objętych liniami rozgraniczającymi teren inwestycji. Należy zauważyć, iż Wojewoda Warmińsko-Mazurski, po uwzględnieniu wniosku *inwestora*, nadał zaskarżonej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności, który w myśl art. 17 ust. 3 *specustawy drogowej* zobowiązuje do niezwłocznego wydania nieruchomości oraz uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi i rozpoczęcia robót budowlanych.

W tym miejscu należy stwierdzić, iż użyte w art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej* sformułowanie „termin ten nie może być krótszy niż 120 dni od dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna” oznacza, iż organ orzekający zobligowany jest do wskazania konkretnego terminu, o którym mowa w tym przepisie poprzez wskazanie liczby oznaczającej dzień wydania nieruchomości, większej lub równej 120.

Stosownie do orzecznictwa sądowo-administracyjnego (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 września 2012 r., sygn. akt IV SA/Wa 1417/12, opubl. www.orzeczenia.nsa.gov.pl), stwierdzić należy, iż z uwagi na bardzo daleko idące skutki prawnorzeczowe decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej ustawodawca nakazał organowi orzekającemu wyznaczyć termin do wydania posiadania nieruchomości przez jego dotychczasowego właściciela lub użytkownika wieczystego, aby w ten sposób odroczyć na określony czas skutek odebrania tych praw w postaci odebrania także posiadania tych nieruchomości przez podmiot publicznoprawny.

Z analizy zawartego na stronach 1 i 2 inkryminowanej decyzji zapisu określającego termin wydania nieruchomości wynika, że nie wskazuje on konkretnego terminu wydania tych nieruchomości, a jedynie okres, w jakim nieruchomości mają zostać wydane, określony na 120 dni od daty, kiedy decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanie się ostateczna, co należy niewątpliwie uznać za określenie błędne, naruszające zasadę ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich. Z powyższego zapisu decyzji nie wynika bowiem, w którym dniu konkretyzuje się dla właścicieli bądź użytkowników wieczystych tych nieruchomości obowiązek ich wydania. Poza tym, z zapisu zawartego w *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* wynika, iż wydanie nieruchomości powinno nastąpić w okresie od dnia wydania decyzji do 120 dnia od dnia jej wydania. Taki zapis w sposób oczywisty zaś narusza postanowienia art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej*.

Wobec powyższego, w ocenie organu odwoławczego, obowiązek zamieszczenia w sentencji decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dokładnego zapisu w przedmiocie określenia terminu wydania nieruchomości istnieje niezależnie od faktu nadania temu rozstrzygnięciu rygoru natychmiastowej wykonalności. Należy bowiem stwierdzić, iż uzyskanie przez omawianą decyzję waloru ostateczności skutkuje ustaniem rygoru natychmiastowej wykonalności, wobec czego wykonanie tej decyzji wynika z faktu jej ostateczności, a nie przymiotu natychmiastowej wykonalności. Jakkolwiek wykonanie decyzji z rygiorem natychmiastowej wykonalności i następnie uzyskanie przez decyzję waloru ostateczności nie cofa skutków faktycznych wykonania tej decyzji w czasie obowiązywania rygoru natychmiastowej wykonalności (por. M. Wolanin *Ustawa o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Komentarz*. Warszawa 2010), to w przypadku nieobjęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi do dnia, w którym decyzja

o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej stała się ostateczna, konieczne staje się rozstrzygnięcie w przedmiocie określenia terminu wydania nieruchomości niezbędnych dla realizacji inwestycji.

W przedmiotowej sprawie, w przypadku nieobjęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi do dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej stała się ostateczna, zastosowanie znajdzie termin określony w niniejszej decyzji zgodnie z art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej*.

W związku z powyższym, *Minister* działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *Kpa*, w punkcie VI niniejszej decyzji uchylił znajdujący się w sentencji zaskarżonej *decyzji Wojewody Warmińsko - Mazurskiego*, na stronie 1 i 2, zapis dotyczący obowiązków i uprawnień wynikających z nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, orzekając w tym zakresie o ustaleniu, w miejscu uchylenia, zapisu czyniącego zadość obowiązkowi określönemu przez ustawodawcę w art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej*, poprzez prawidłowe wyznaczenie przedmiotowego terminu, a przy tym uwzględniającego wniosek *inwestora* w przedmiocie nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności i informującego o wynikających z nadania tego rygoru skutkach.

Dodatkowo wskazać również trzeba, że Wojewoda Warmińsko-Mazurski, na stronie 8 zaskarżonej decyzji, umieścił szereg informacyjnych zapisów dotyczących praw i obowiązków *inwestora*, wynikających z przepisów *ustawy Prawa budowlane*, nazywając jednocześnie tę część decyzji „pouczeniem”.

Należy zauważyć, iż zawarcie powyższych zapisów w decyzji oraz nazwanie ich „pouczeniem” jest niewłaściwe. Zgodnie bowiem z doktryną prawa administracyjnego pouczenie decyzji, zwane również klauzulą odwoławczą, służy określeniu charakteru decyzji, a więc stwierdzeniu, czy jest ona ostateczna, czy też nie. W tym elemencie decyzji organ ogranicza się do wskazania stronie rodzaju środka prawnego przysługującego w odniesieniu do danej decyzji oraz terminu i trybu jego wniesienia, a także organu właściwego do jego rozpatrzenia. Ponieważ tego rodzaju regulacja prawna ma charakter przepisu rangi ustawy, stosowanie praktyki odmiennej, jest prawnie wadliwe i z tego powodu niedopuszczalne (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 marca 2009 r., sygn. akt I OSK 493/08, opubl. Lex Nr 557811).

Mimo powyższego uchybienia w zakresie konstrukcji *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego*, organ odwoławczy odstępuje od dokonania w przedmiotowym zakresie gruntownej korekty, gdyż wprowadzone zmiany uczyniłyby zezwolenie na realizację przedmiotowej inwestycji zdecydowanie mniej czytelnym niż jest dotychczas.

W tym miejscu podkreślić jednak trzeba, że wskazane powyżej uchybienie, w ocenie organu odwoławczego, nie stanowi o wadliwości decyzji organu pierwszej instancji, która skutkować powinna wyeliminowaniem zaskarżonej decyzji z obrotu prawnego lub też koniecznością dokonania jej gruntownej korekty przez *Ministra*.

Organ odwoławczy dokonując powyższych rozstrzygnięć uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *Kpa*, ponieważ zasadniczym rozstrzygnięciem *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* było ustalenie przebiegu linii rozgraniczających teren inwestycji, a te pozostają zgodne z wnioskiem *inwestora* oraz jego uzupełnieniem, a także z decyzją organu pierwszej instancji.

Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że przebieg planowanej inwestycji został ustalony prawidłowo. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które przedstawił *inwestor* w załączonej do wniosku dokumentacji. Wynika z niej, że projektowana inwestycja drogowa obejmuje rozbudowę fragmentu drogi krajowej Nr 16 w miejscowości Rapaty na odcinku od km około 116+900 do km 117+670. Inwestycja zlokalizowana jest na terenie województwa warmińsko - mazurskiego, w powiecie olsztyńskim, na terenie gminy Gietrzwałd.

W trakcie prowadzonego postępowania odwoławczego do akt przedmiotowej sprawy przedłożono pełnomocnictwo Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad dla Pana Mirosława Nicewicza Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Olsztynie.

Odnosząc się zaś do zarzutów podniesionych przez skarżące strony, opisanych na stronach 8 - 9 niniejszej decyzji, *Minister* uznał, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Rozpatrując odwołania skarżących w pierwszej kolejności wskazać należy, że zarówno wojewoda orzekający w sprawie jako organ pierwszej instancji, jak i *Minister* działający jako organ odwoławczy, pełnią w procesie inwestycyjnym funkcję organów, które są zobowiązane wyłącznie do wydania decyzji w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, nie będąc jednocześnie uprawnionymi do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań.

Ponadto, zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Zarówno wojewoda jak i organ odwoławczy mogą działać tylko w granicach tego wniosku nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach *specustawy drogowej*, bowiem stosownie do przepisu art. 11e *specustawy drogowej* nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, zakreślającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Stosownie do orzecznictwa sądowno-administracyjnego w przedmiotowej materii (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt. II OSK 762/13, z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 lutego 2011 r., sygn. akt II SA/Wr 707/10, oraz wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Wa 561/11, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt: IV SA/Wa 1722/09), organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

Należy przy tym wyjaśnić, iż zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 *specustawy drogowej* w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w *specustawie drogowej* stosuje się odpowiednio przepisy *ustawy Prawo budowlane*. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane*, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (stosownie do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt: VII SA/Wa 1955/10).

Wobec powyższego, pismami z dnia 15 czerwca 2012 r., znak: BOII-2ł0-772-55-933/12, 16 października 2013 r., znak: BOII-2ł0-772-55-1554/12/13 oraz 14 listopada 2013 r., znak: BOII-2ł0-772-55-1734/12/13, organ odwoławczy wezwał *inwestora* do wypowiedzenia się w sprawie zagadnień poruszonych przez Pana Antoniego Borkowskiego i Pana Dariusza Groskreuzę, w tym m.in. wypowiedzenia się, czy istnieje możliwość zmiany lokalizacji przedmiotowej inwestycji zgodnie z żądaniami skarżących, a w przypadku braku takiej możliwości, do szczegółowego uzasadnienia przyczyn nieuwzględnienia zgłaszanych przez skarżących żądań.

Pismami z dnia 27 czerwca 2012 r., znak: GDDKiA-O/OL-P2/ŁK/4100-16/Rapaty/2.14/12, z dnia 25 października 2013 r., znak: GDDKiA-O/OL-P2/ŁK/4100-16/Rapaty/1.6/13 oraz z dnia 20 listopada 2013 r., znak: GDDKiA-O/OL-P2/ŁK/4100-16/Rapaty/1.7/13, *inwestor* odniósł się do uwag skarżących.

Po uzyskaniu stanowiska *inwestora* oraz przeanalizowaniu zarzutów zawartych w odwołaniu *Minister* stwierdza, co następuje.

Odnosząc się do zarzutu Pana Antoniego Borkowskiego dotyczącego braku jego zgody na ustawienie w ramach przedmiotowej inwestycji drogowej barier typu U-12 w obrębie jego nieruchomości należy podkreślić, iż jest on niezasadny.

Na wstępie zaznaczyć należy, iż to inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o kształcie inwestycji i przyjętych rozwiązaniach technicznych. Jak zaś to już zostało wskazane powyżej nie dopuszczalna jest ocena racjonalności, czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, bowiem miałaby ona charakter pozaprawny (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt. II OSK 762/13, LEX nr 1367353).

Organ administracji bada jedynie legalność inwestycji będącej przedmiotem wniosku inwestora. Tylko bowiem stwierdzenie przez organ, iż kształt inwestycji w wersji zgłoszonej we wniosku narusza normę wynikającą z określonych przepisów prawa, zobowiązuje ten organ do wydania decyzji odmawiającej zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Jeśli nie występuje taka sytuacja, organ jest zobligowany wydać decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji.

W niniejszej sprawie, po dokonaniu kontroli decyzji *Wojewody Warmińsko-Mazurskiego*, *Minister* nie dopatrył się żadnych uchybień, które stanowiłyby o konieczności wyeliminowania jej z obrotu prawnego.

Jak wyjaśnił bowiem *inwestor*, projekt budowlany rozbudowy drogi krajowej nr 16 w miejscowości Rapaty przewiduje ustawienie barier typu U-12a w sąsiedztwie nieruchomości skarżącego w celu odseparowania projektowanego chodnika od jezdni. Powyższe jest spełnieniem wymogu art. § 43 ust. 3 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem MTiGM*”, który stanowi o tym, iż w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych warunkami miejscowymi oraz przy przebudowie albo remoncie ulic klasy GP, dopuszcza się usytuowanie chodnika bezpośrednio przy jezdni pod warunkiem zastosowania ogrodzenia oddzielającego chodnik od jezdni lub innych urządzeń zapewniających bezpieczeństwo ruchu, co ma miejsce w niniejszym przypadku.

Powyższe, w ocenie *Ministra*, wbrew twierdzeniu skarżącego, przyczyni się do poprawy bezpieczeństwa ruchu i zapewni bezpieczeństwo uczestnikom ruchu, zwłaszcza pieszym.

Co zaś tyczy się szeroko opisywanych przez skarżącego zarzutów dotyczących ustawienia w 2009 r. barier typu U – 12 w obrębie dzierżawionej przez niego działki nr 120/2, co doprowadziło do likwidacji znajdującego się na tej działce parkingu wykonanego przez skarżącego, podkreślić należy, iż powyższy zarzut nie może zostać rozpatrzony w ramach niniejszego postępowania, gdyż dotyczy zdarzeń które miały miejsce przed wszczęciem postępowania w sprawie wydania *decyzji Wojewody Warmińsko – Mazurskiego*, a w konsekwencji nie były objęte przedmiotem postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji drogowej. Podkreślić należy, że organ administracji publicznej bada sprawę biorąc pod uwagę jej indywidualne uwarunkowania faktyczne i prawne, w oparciu o przedstawiony materiał dowodowy. Nie jest zadaniem organu ocena innej sprawy, nie będącej przedmiotem prowadzonego postępowania (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 30 grudnia 2009 r., sygn. akt II SA/OI 960/09).

Ponadto wskazać należy, iż zgodnie z poglądami doktryny, dotyczącymi zakresu interesu prawnego stron postępowania w sprawie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej interes prawny w takim postępowaniu wynika z przysługującego prawa do nieruchomości i nie dotyczy całej decyzji, lecz tej jej części, która dotyczy nieruchomości danej osoby. Osoba posiadająca prawo własności, użytkownika wieczystego lub inne ograniczone prawo rzeczowe jest stroną decyzji, ale tylko w części dotyczącej jej nieruchomości (tak M. Wolanin, Ustawa o szczególnych zasadach przygotowania

i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Komentarz 2. wydanie, C.H. Beck Warszawa 2010). Powyższa konstatacja pozwala na stwierdzenie, iż skarżący nie posiada interesu prawnego do podnoszenia zarzutów dotyczących innych działek niż należące do niego, w tym działki nr 120/2 dzierżawionej przez skarżącego.

Podkreślić bowiem należy, iż umowa dzierżawy, na którą powołuje się skarżący tworzy jedynie więź obligacyjną pomiędzy wydzierżawiającym a dzierżawcą. W ramach stosunku prawnego dzierżawcy przysługuje względem dzierżawiającego jedynie prawo podmiotowe względne, które nie ma charakteru prawa podmiotowego bezwzględnego, skutecznego erga omnes, a więc w stosunku do wszystkich. Jedynie własność, użytkowanie wieczyste lub prawo rzeczowe ograniczone są prawami bezwzględnie skutecznymi (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 2 sierpnia 2012 r., sygn. akt: II SA/Po 300/12, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 4 grudnia 2008 r. (sygn. akt II OSK 1529/07, LEX 513848) stwierdził, iż „dzierżawca posiada jedynie prawo do używania i pobierania pożytków z dzierżawionej rzeczy wyprowadzane z treści umowy dzierżawy. Zatem źródłem jego uprawnień jest wprost stosunek prawny łączący go z właścicielem nieruchomości. Jego interes polega zaś na utrzymaniu stanu niezakłóconego korzystania z dzierżawionej rzeczy i pobierania z niej pożytków. Jest to jednak interes o charakterze faktycznym (ekonomicznym), a nie prawnym, nie ma bowiem normy prawa materialnego, która wprost - niezależnie od stosunków łączących go z właścicielem - dawałaby mu prawo do gruntu”. Wynika to z tego, że dzierżawca nieruchomości posiada tylko prawa zależne od właściciela danej nieruchomości będące następstwem stosunku zobowiązaniowego, a nie stosunku prawnorzeczowego. Wszelkie prawa i obowiązki, jakie wiążą się z realizacją tej umowy koncentrują się bowiem wyłącznie na relacji prawnej pomiędzy wydzierżawiającym a dzierżawcą, łącznie z ochroną praw tego ostatniego (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 22 lipca 2010 r., sygn. akt. II SA/Ke/457/2010, opubl. Lex Polonica nr 2819355).

Ponadto jak wyjaśnił *inwestor*, w stanie istniejącym nie ma w sąsiedztwie nieruchomości Pana Antoniego Borkowskiego parkingu dla samochodów ciężarowych, a istnieje jedynie możliwość zatrzymania pojazdów na działce stanowiącej własność gminy, zlokalizowanej za istniejącą zatoką autobusową. Jak wskazał *inwestor* w istniejącej organizacji ruchu nie ma oznakowanego wjazdu i wyjazdu z tej działki, a tabliczki umieszczone na słupach latarni poza pasem drogi krajowej nie stanowią oznakowania drogi krajowej i nie zostały umieszczone przez zarządcę drogi.

Odnosząc się zaś do zarzutu skarżącego, iż ustawienie rzeczonych barier typu U-12 w obrębie jego nieruchomości może w przyszłości utrudnić dostęp do jego działki, na której prowadzi działalność gospodarczą i sprostuje wiele poważnych zagrożeń, oraz może doprowadzić do likwidacji prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, podkreślić należy, iż powyższy zarzut nie może być przedmiotem rozpoznania *Ministra*, albowiem *Minister* orzeka w sprawie na podstawie stanu faktycznego ustalonego na dzień wydania zaskarżonej decyzji, natomiast zdarzenia przyszłe i niepewne nie mogą być poddane jego kontroli.

Za całkowicie niezasadny należy uznać zarzut skarżącego dotyczący tego, iż projektowany zjazd na jego nieruchomość, gdzie prowadzi działalność gospodarczą odpowiada parametrom zjazdu indywidualnego, natomiast jego zdaniem powinien być wykonany zjazd o parametrach zjazdu publicznego.

Zgodnie z § 78 *rozporządzenia MTiGM* zjazd publiczny powinien mieć szerokość nie mniejszą niż 5,0 m, w tym jezdnię o szerokości nie mniejszej niż 3,5 m i nie większą niż szerokość jezdni na drodze. Natomiast według § 79 *rozporządzenia MTiGM* zjazd indywidualny powinien mieć szerokość nie mniejszą niż 4,5 m, w tym jezdnię o szerokości nie mniejszej niż 3,0 m i nie większej niż szerokość jezdni na drodze.

Jak wyjaśnił *inwestor*, zjazd do nieruchomości skarżącego, na której prowadzi działalność gospodarczą jest usankcjonowany w ewidencji zjazdów zarządcy drogi jako zjazd publiczny o szerokości 4,5 m. Natomiast w ramach przedmiotowej inwestycji drogowej, jak wskazał *inwestor*, parametry zjazdu zostały polepszone – szerokość 5,0 m, łuki wyokrąglające R=6,0 m oraz zastosowano konstrukcję nawierzchni umożliwiającą przenoszenie obciążeń od pojazdów ciężkich (dostawczych), co potwierdza projekt

budowlany przedmiotowej inwestycji drogowej. Powyższe jest spełnieniem ww. wymogów wynikających z rozporządzenia MTiGM.

Co zaś tyczy szeroko opisywanych przez skarżącego zarzutów dotyczących tego, iż w wyniku realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej poniesie on straty spowodowane ograniczeniem prowadzenia przez niego działalności gospodarczej i będzie musiał zwolnić część zatrudnianych pracowników, co wpłynie na wzrost lokalnego bezrobocia, należy wskazać, iż organ wydający decyzję dotyczącą zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie jest kompetentny do oceny przesłanek ekonomicznych, logicznych oraz społecznych powstającej inwestycji, w jej kształcie określonym przez inwestora. Do organu administracji należy jedynie ocena wniosku inwestora pod względem jego zgodności z prawem powszechnie obowiązującym.

Jeżeli w wyniku realizacji ww. inwestycji skarżący poniesie jakiegokolwiek szkody materialne, to będzie mu przysługiwało roszczenie odszkodowawcze, dochodzone na zasadach ogólnych w postępowaniu cywilnym.

Podkreślić także należy, że przedmiotem orzekania zarówno przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego, jak i *Ministra*, nie jest prognozowanie wielkości ewentualnych strat w majątku skarżącego, jako czynnika decydującego o wyborze przez *inwestora* konkretnych rozwiązań technicznych i w tym zakresie podnoszone przez Pana Antoniego Borowskiego zarzuty pozostają bez wpływu na kształt podjętego rozstrzygnięcia.

Nie oznacza to jednak, iż pozyskiwanie gruntów na cele inwestycyjne, określone *specustawą drogową*, odbędzie się z pokrzywdzeniem ich właścicieli. Zgodnie z art. 12 ust. 4a *specustawy drogowej*, właścicielom przejmowanych nieruchomości będzie przysługiwało odszkodowanie, stanowiące konstytucyjnie określony równoważnik majątkowy odebranego prawa własności, które zostanie ustalone decyzją Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w odrębnym postępowaniu. Zatem kwestie dotyczące ustalenia wysokości odszkodowania są przedmiotem odrębnego rozstrzygnięcia, odrębnego od zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Wobec powyższego zarzut skarżącego dotyczący wypłaty odszkodowania za nieruchomości przejęte pod przedmiotową inwestycję nie może być przedmiotem orzekania na obecnym etapie postępowania.

Co się zaś tyczy zarzutu skarżącego dotyczącego rozpoczęcia prac bez ostatecznej decyzji organu II instancji, stwierdzić należy, iż *inwestor*, z uwagi na nadanie zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, miał prawo do rozpoczęcia robót budowlanych na działkach skarżącego. Istotą ww. rygoru jest bowiem uprawnienie inwestora do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie i rozpoczęcia robót budowlanych, zgodnie z art. 17 ust. 3 *specustawy drogowej*.

Za całkowicie nietrafione należy uznać stanowisko Pana Antoniego Borkowskiego, iż *inwestor* rozpoczynając roboty budowlane bez ostatecznej decyzji organu II instancji naruszył art. 36 *Kpa*, gdyż przepis ten wyłącznie nakłada na organ administracji publicznej obowiązek zawiadomienia stron o każdym przypadku niezalatwienia sprawy w terminie określonym w art. 35 lub w przepisach szczególnych, a nie dotyczy konsekwencji rozpoczęcia robót budowlanych bez ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Niezależnie od powyższego, jak to już zostało wyjaśnione, *inwestor*, z uwagi na nadanie zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, miał prawo do rozpoczęcia robót budowlanych na działkach skarżącego.

Odnosząc się do zarzutu Pana Antoniego Borkowskiego dotyczącego tego, iż roboty budowlane na jego nieruchomościach są prowadzone bez jego zgody, gdyż do tej pory nie uregulowano kwestii własnościowych związanych z tym nieruchomościami w zakresie odszkodowania i ich wykupu, wyjaśnić należy, że przepisy *specustawy drogowej* nie przewidują konieczności uzyskania przez inwestora zgody właścicieli nieruchomości objętych liniami rozgraniczającymi teren inwestycji na realizację danego przedsięwzięcia.

Dodatkowo wskazać należy, iż w przypadku inwestycji celu publicznego, jaką jest rozbudowa drogi krajowej nr 16 w miejscowości Rapaty, interes państwa wymaga ograniczenia indywidualnych

uprawnień właścicieli lub użytkowników wieczystych gruntów objętych inwestycją. W tym też celu ustawodawca w drodze regulacji ustawowej przewidział szczególny tryb postępowania umożliwiający planowanie inwestycji w zakresie dróg publicznych. Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż wbrew powszechnemu przekonaniu, własność nie jest prawem nieograniczonym. W myśl bowiem art. 140 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.), wyznacznikami granic własności są ustawy i zasady współżycia społecznego, a wyznacznikiem sposobu korzystania przez właściciela z przysługującego mu prawa jest społeczno – gospodarcze przeznaczenie tego prawa.

Z takim ograniczeniem ustawowym mamy do czynienia w niniejszym przypadku, przy czym ustawodawca w celu zrekompensowania podmiotom uprawnionym ograniczenia korzystania z należących do nich nieruchomości, czy też zmniejszenia ich wartości rynkowej, gwarantuje tym osobom stosowne odszkodowanie.

W konsekwencji uznać należy, iż realizacja celów publicznych zawsze pociąga za sobą pewne ograniczenia oraz uciążliwości dla właścicieli nieruchomości przeznaczonych pod taką inwestycję, jednakże w celu zadośćuczynienia takim uciążliwościom przepisy *specustawy drogowej* przewidują stosowne odszkodowanie za przejęte części nieruchomości.

Odnosząc się do zarzutu Pana Dariusza Groskreuz dotyczącego braku jego zgody na realizację inwestycji w obszarze nieruchomości należących do skarżącego, organ odwoławczy, zważył co następuje.

Minister podziela argumentację przedstawioną przez *inwestora*, iż nie ma możliwości zmiany lokalizacji przedmiotowej inwestycji poprzez ominięcie nieruchomości stanowiących współwłasność skarżącego. Wskazać należy, że *inwestor*, jako jedyny uprawniony podmiot do zmiany zamierzenia inwestycyjnego, jednoznacznie wskazał, iż zmiana proponowana przez skarżącego jest niemożliwa, ze względu na to, iż zakres przedmiotowej inwestycji drogowej obejmował m.in. poszerzenie jezdni, w wyniku czego część korpusu drogowego zaprojektowana została na fragmencie działek stanowiących współwłasność skarżącego.

Co zaś tyczy się zarzutu obu skarżących, iż konsultacje społeczne dotyczące projektu rozbudowy drogi krajowej nr 16 w miejscowości Rapaty były nierzetelne i niemerytoryczne, zauważyć należy, że *specustawa drogowa* nie zobowiązuje inwestora do poprzedzenia wystąpienia z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej przeprowadzeniem konsultacji społecznych, które miałyby na celu ustalenie przebiegu projektowanej inwestycji oraz uzgodnienie przyjętych rozwiązań projektowych z właścicielami bądź użytkownikami wieczystymi nieruchomości.

Niezależnie od powyższego, inwestor wskazał, iż w celu wyjaśnienia wszelkich wątpliwości związanych z realizacją przedmiotowej inwestycji zostały dwukrotnie przeprowadzone z mieszkańcami Rapat konsultacje społeczne (w dniach 1 września 2009 r. oraz 10 lutego 2011 r.). Jak wyjaśnił inwestor, na spotkaniach tych, w sposób wyczerpujący omówiony został projekt rozbudowy drogi oraz procedura przejmowania na rzecz Skarbu państwa nieruchomości i wypłacania odszkodowań.

Odnosząc się do drugiego z zarzutów podniesionych przez obu skarżących, dotyczącego braku odniesienia się przez organ I instancji do ich uwag i wniosków wniesionych w trakcie postępowania pierwszoinstancyjnego, stwierdzić należy, co następuje.

Jak wynika z akt przedmiotowej sprawy, strony przedmiotowego postępowania miały natomiast zapewnioną przez organy orzekające, na każdym jego etapie, możliwość czynnego w nim udziału, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 10 *Kpa*, z czego skorzystali m.in. skarżący składając zastrzeżenia i uwagi, do których ustosunkował się organ I instancji w uzasadnieniu kontrolowanej decyzji.

W tym miejscu zauważyć należy, iż naczelną zasadą postępowania administracyjnego jest zasada prawdy obiektywnej wyrażona w art. 7 *Kpa*. Z zasady powyższej wynika, że organy administracji publicznej prowadzące postępowanie mają obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego w taki sposób, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością, a zwłaszcza mają obowiązek dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnej sprawy na podstawie analizy całego materiału dowodowego i swoje stanowisko wyrazić w uzasadnieniu podjętej decyzji (vide: wyrok

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 października 2001 r., sygn. akt I SA 1110/01, LEX 75516).

Z kolei przepis art. 77 § 1 *Kpa* nakłada na organy administracji publicznej obowiązek zgromadzenia całego materiału dowodowego koniecznego do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Z powołanej normy prawnej wynika między innymi, że organ administracji jest zobowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy.

W myśl natomiast art. 107 § 3 w zw. z art. 140 *Kpa*, rozstrzygnięcie, powinno zawierać przedstawienie zestawienia zgromadzonych w sprawie dowodów ze wskazaniem tych uznanych za istotne, wyjaśnienie kryteriów dokonanego wyboru, które organ miał na uwadze orzekając w sprawie w kontekście konkretnych zagadnień merytorycznych.

W niniejszej sprawie, w ocenie *Ministra*, w myśl zasady wyjaśniania zasadności przesłanek, organ I instancji przedstawił w zaskarżonej *decyzji Wojewody Warmińsko-Mazurskiego* proces ustalania stanu faktycznego i zastosowania do niego przepisu prawa, wskazując, że rozstrzygnięcie, mimo że jest niekorzystne dla skarżących jest zasadne, gdyż w danej sytuacji i przy obowiązującym stanie prawnym, nie mógł postąpić inaczej (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego, Komentarz, Wyd. 8, Warszawa 2006).

Wojewoda Warmińsko-Mazurski mając na uwadze zastrzeżenia Pana Antoniego Borkowskiego i Pana Dariusza Groskreuz dotyczące przedmiotowej inwestycji drogowej, pismem z dnia 29 marca 2012 r., znak: IGR-II.7820.2.2012.AB, wezwał inwestora do wypowiedzenia się w sprawie zagadnień poruszonych przez skarżących. Następnie po uzyskaniu stanowiska inwestora w uzasadnieniu skarżonej decyzji, organ I instancji odniósł się do zarzutów skarżących, wyjaśniając, iż w jego ocenie nie zasługują na uwzględnienie. Odniesienie się przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego do zarzutów zgłaszanych na etapie postępowania I instancyjnego świadczy o dokładnym zbadaniu przez organ materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz wyjaśnieniu stanu faktycznego.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie *Ministra*, Wojewoda Warmińsko-Mazurski wydając zaskarżone rozstrzygnięcie, w myśl art. 7, art. 77 § 1 *Kpa* i art. 80 *Kpa* ocenił całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym również rozważył argumenty przedstawione przez Pana Antoniego Borkowskiego i Pana Dariusza Groskreuz.

Jak szeroko podkreśla się w orzecznictwie sądowo administracyjnym, podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez stronę skarżącą w sytuacji, gdy organ prawidłowo zebrał materiał dowodowy, a ocena tego materiału jest logiczna, nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, oraz wskazał prawidłową podstawę prawną, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji z prawem. Okoliczność, że strona nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania. Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 29 kwietnia 2009 r., I SA/Łd 1329/08, LEX nr 549458).

W świetle powyższego wspólny zarzut Pana Antoniego Borkowskiego i Pana Dariusza Groskreuz dotyczący tego, iż organ I instancji w uzasadnieniu *decyzji Wojewody Warmińsko - Mazurskiego* nie odniósł się do wszystkich ich uwag i wniosków zgłoszonych w trakcie trwania postępowania należy uznać za całkowicie chybiony.

Natomiast wszelkie kwestie związane z odszkodowaniem za zajętą część nieruchomości pod planowaną inwestycję, jak już to zostało wyjaśnione, nie są przedmiotem orzekania na obecnym etapie postępowania.

Mając powyższe na względzie należy stwierdzić, że zarówno wniosek *inwestora*, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona *decyzja Wojewody Warmińsko-Mazurskiego*, poza częścią uchyloną niniejszą decyzją, nie naruszają prawa, a zarzuty zawarte w odwołaniach nie zasługują na uwzględnienie. Wobec czego orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

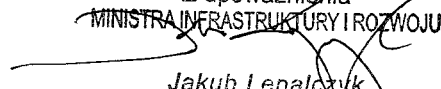
Na decyzję przysługuje, na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270, z późn. zm.), skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Infrastruktury i Rozwoju, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Załączniki:

Nr 1 - rysunek zamienny do rysunku Nr 2.1 części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu, stanowiącego część projektu budowlanego, w zakresie, w jakim dotyczy on działki nr 123/6 (powstałej z podziału działki nr 123/3 z obrębem Rapaty).

Nr 2a – arkusz 1 mapy w skali 1:500 przedstawiającej proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbromienie terenu

Nr 2b – arkusz 2 mapy w skali 1:500 przedstawiającej proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbromienie terenu

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Jakub Lepalczyk
Dyrektor Departamentu Orzecznictwa II

Otrzymują (wraz z załącznikami):

1. Wojewoda Warmińsko-Mazurski
2. Pan Mirosław Nicewicz
Dyrektor Oddziału
Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Olsztynie,
pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad
(3 egz. decyzji, w tym 2 egz. z załącznikami, w celu wprowadzenia zmian w ewidencji gruntów i budynków oraz w księgach wieczystych)
3. A/a

Otrzymują (bez załączników):

1. Pan Antoni Borkowski
2. Pan Dariusz Groskreuz

Do wiadomości:

1. Starosta Olsztyński
– wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej
2. Sąd Rejonowy w Olsztynie
VI Wydział Ksiąg Wieczystych
3. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego
4. Warmińsko-Mazurski Urząd Wojewódzki w Olsztynie
Wydział Infrastruktury, Geodezji i Rolnictwa
5. Urząd Gminy w Gietrzwałdzie